

1. Яҳуа, Худоё,
мо будем ноумед.
Писарат қурбон шуд —
Ту додī умед!
Аз ин хабар диҳем
ба ҳама одамон,
Бо чидду ҷаҳд созем
мо дилатро шодмон.

(НАҚАРОТ)

*Ту додī фидия
ба мо аз муҳаббат,
Барои ин ҳадяат
сипосгузорем то абад.*

2. Хайрхоҳӣ, раҳмдилӣ,
мо Туро дӯст дорем.
Атои фидяро
хеле қадр кунем.
Писаре, ки чун ҷон
азиз бароят буд,
Фидои мо кардӣ,
то ёбем раҳоӣ.

(Нақарот)

Хотима:

**Яҳуа, Худоё, мо ҳастем миннатдор
Барои Писарат, ки ҳаст моро ҳалосгор.**